

328). Font del *Padellas*, amb paret a l'alt Berguedà prop de la vall de Gresolet (IX, 936, LL j, 34), de la Casa dels *Padellassos*, noble, en el carrer de Montcada de Bna. (*DECat.* 158b48), d'on el noble llinatge de *Padallas*, que el Baró de Maldà ja trobava afincat a Teià (*Excursions* p. 12.10); que ja havia donat nom a un NP molt antic: «ego Raimundus *Padelaz*» firma un doc. de 1159 del *Cart.* de Tavèrnoles (148.12). Pere *Padelàs* a. 1314 (Font Rius, *C.d.* p. § 370).

De *Padellas*, per encreuament amb *pegomas* (PEGMATION), es formà un *padomàs*, terme regional del Pallars per una massa forta i enfarfegada (*DECat.*, 159a43ss.). D'aquí també algun NL menor d'aquella comarca. *Lo Padomàs* pda. del terme de *Manyanet*, mun. Malpàs, al SE. del *Pont de Suert* (XIX, 168).

PADERÇÀ(NO)

NL antic en el Vallès occidental, al N. de Terrassa aproximadament o cap a la Riera de les Arenes, que baixa de Mura, a l'O. de Matadepera, cap allà on hi ha el vell mas de La Barata segons un hapax d'un doc. de 1013 del *Cart.* de St. Cugat (III, p. 100), afr.: «de occiduo in rochas et in terras que nominant *Paderzano*». Aebischer (*Top.* 116) no trobant-ne altra menció, ho relaciona, (com nom de predi romà en -ANUM), amb el NP PATRICIUS, i creient veure-hi una dificultat pensa en un encreuament. Dificultat infundada: aquest NP havia de tenir í breu puix que és idèntic al ll. cl. *patricius*, car en fonètica cat. això passava normalment a *Padreçà, i *-derçà* amb la corrent translació de la *r* pretònica. D'aquí també derivats francesos en -ACUM: *Payrissac* (Corrèze) *Parcieux* (Ain), *Percy* (Isere), i molts més (segons Arbois de J., 342, i Skok, p. 116, § 4).

Padern, V. ap. a l'article *Paterna Padomàs*, V. *Padellàs*

PADRINÀS

Veïnat situat a l'Urgellet, pertanyent a la vall i municipi de La Vansa, vall afl. de l'esq. del Segre, paral·lela al Sud de la vall de Tost, desembocant-hi uns 20 k. aigües avall de la Seu d'Urgell; *Padrinàs* no és més que un veïnat de vells masos disseminats, una mica més amunt, i uns 150 m. més elevat que l'esgl. de la parròquia de La Vansa, i que el llogaret de Sorribes, que és central entre els del municipi; uns 7 k. a l'O. de Tuixén i uns 15 k. al S. de la SdUrg., en línia recta, però separats d'aquestes localitats per grans valls i muntanyes. La *GGC* p. 532 hi troba 10 cases i 26 hab. (grafiant-hi erròniament *Padrines* amb *e*).

PRON.: *padrinàs* (i gentilici *padrinàsos*), oït a uns fills del lloc, Casac. 1920. Jo crec haver-ho oït també el 1957 en les enqs. de Nabiners, Tost i Alinyà, i en particular en les de Montan i Perles.

Tractant-se d'un lloc ben remot i sense relleu administratiu ni eclesiàstic ja és d'esperar que no hàgim trobat mencions antigues¹ i que per a l'origen d'aquest nom, d'aspecte singular, ens vegem consignats als indicis que en forneixen els parònims; sortosament no rars.

2) *Lo Padrinàs*, Alt Pallars, a la Vall d'Àssua. Figura ja al *Spill* de Castellbò (a. 1518): «a la Font de Cabarà --- e d'aquí va *al Padrinàs*» f° 117 r°, «camí avall *al Padrinaç*» f° 119r. També en el Capbreu d'Àssua de l'a. 1645: «al *Padrinach*» f° 6, i «al *Padrines*» f° 5. 2

3) *Lo Pradinàs* a l'alt Flamicell en el te. de la Pobleta de Bellveí, anotat allí i en el límitrof poble d'Antist (XXI, 160), situant-lo entre «La Selva» i «los Camps», en el camí que ve d'Estavill. El de La Pobleta i el d'Antist poden ser un mateix lloc; o dos homònims ben veïns (que designariem 3') i 3'').

4) A l'Isàvena, en la vall del seu afl. dr. que baixa del Turbó aquí, en rigor, les tres mencions, podrien referir-se a una mateixa partida, si era ben extensa, —perquè foren recollits en les enqs. de pobles límitrofs entre ells, a condició que n'hi hagués diverses pronúncies concurrents; però sembla que ací són llocs diferents. 4'): *Pradinasso* pda. de munt. a Vallabriga (XIX, 66.4); 4''): *Pradinàθ* a Torlarribera; 4'''): *e(l)s Pradiàs* a les Viles de Turbó; 4''''): *Es Pradiàs*, pda. prop de Brallans, t. Torlarribera (XIX, 84). Aquests, amb la caiguda bascoide de la -N- intervocàlica, pròpia de la toponímia arcaica d'aquesta zona, que demostro en *E.T.C.* I, 124, amb els molts i clars exs. que en dono a les diverses altres valls pallareses i ribagorçanes.

5) I en NLL dels dominis romànics estrangers, però veïns del català. El primers, occitans, tenen sens dubte el mateix origen, mentre que els italians, també s'hi acosten, però no sols n'estan ben separats per variants de forma, més o menys considerables (almenys desinencials), sinó que sembla haver-hi etim. diversa.

6) *Pradinàs*, mun. de L'Aveyron (c^o Sauveterre, 28 k. OSO. de Rodez).

7) *Lo Pradinàs*, dos llocs menors en el Tarn, c^o de Rabastencs, documentats en la monografia de Nègre sobre la toponímia d'aquest cantó (§ 1389): el 7') des de 1672 i el 7'') des de 1606, on hi ha un mas antic, i «un peu de prés, friche et champs», un d'ells anomenat *La Pradina*, «lieu de pâture et champs».

En conclusió de tot aquest conjunt, ben coherent tot ell, es veu clar que es tracta d'un derivat de